

แนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัยบนพื้นฐาน

วิชาการทางพระพุทธศาสนา

แนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง: การทำวิจัยในชั้นเรียน

คณะผู้จัดทำ:

1. คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์
  2. รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
  3. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก
  4. นาย สาณิณี สีนาค
  5. ว่าที่ร้อยตรี นัฐวุฒิ คล้ายสุวรรณ
  6. นางสาว จรรย์นิดา หวานคง
- หน่วยงาน/ส่วนงาน: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1. ประวัติหน่วยงาน/ส่วนงาน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่ 248 ม.1 ต.ศาลายา - นครชัยศรี จ.นครปฐม 73170 และ Website: www.human.mbu.ac.th โดยมีปณิธาน คือ "มุ่งเน้นให้การศึกษาแก่บรรพชนและคฤหัสถ์อย่างเต็มศักยภาพ" และมีพันธกิจ คือ "การพัฒนาเรื่องระบบการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้ได้มาตรฐานสากลโดยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย" สำหรับปรัชญาของหน่วยงาน คือ "การเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้มนุษย์" นอกจากนี้วัตถุประสงค์หลักการจัดการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์ คือ

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอย่างเพียงพอ สามารถสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีทั้งภายในและภายนอกประเทศ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน แปลและใช้ข่าวสารทางภาษาได้
3. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ทางภาษา วรรณคดีและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแพร่พุทธศาสนาได้
4. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อเผยแพร่พุทธศาสนาได้ทั้งในและ นอกประเทศ
5. เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

ในปัจจุบันหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนนอกเป็น 3 สาขาวิชา คือ

1. ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. ภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต และสาขาวิชาภาษาไทย

หลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์ มีระยะเวลาเรียนภาคฤดู 4 ปี หรือ 8 ภาคการศึกษาและภาคปฏิบัติสหกิจศึกษา ภาคฤดูปฎิบัติจะต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนของหน่วยกิตที่กำหนดไว้

2. ที่มาและความสำคัญ

การวิจัยเป็นการศึกษาสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ 2 ตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ระยะ: 10 ปี (พ.ศ. 2556-2565) ว่าด้วยกรวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน จากผลการประเมินคุณภาพ การศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2562 ของคณะมนุษยศาสตร์ พบว่าอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาให้จัดการความรู้ให้ครอบคลุมพันธกิจด้านกรวิจัยการศึกษา และปัจจุบันการศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนสู่การพัฒนาประเทศไทย 4.0 และการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสามารถนำพาประเทศไทยแลนด์ 4.0 ได้คณะกรรมาธิการจัดการความรู้ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ ประจำปี 2563 จึงเห็นสมควรให้มีการจัดการความรู้เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้คณาจารย์มีความพร้อมและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนามากทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่คณาจารย์
2. เพื่อมุ่งแก้ปัญหาการเรียนรู้อยู่ของผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

4. แนวทางการดำเนินการตามหลัก PDCA

-ขั้นการวางแผน (Plan)

วิธีการจัดการความรู้ด้านการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาพิจารณาถอดบทเรียนและจำแนกองค์ความรู้ ที่จำเป็นต้องการพัฒนาตาม ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย จัดทำเป็นแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุง การจัดการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเลือกประเด็นหลักในการพัฒนา คือ การวิจัย คณะกรรมาธิการจัดการความรู้ คณะมนุษยศาสตร์ จึงมอบหมายให้นางสาว จรรย์นิดา หวานคง ทำหน้าที่ Facilitator การจัดการความรู้ โดยมี คณะบดี คณะมนุษยศาสตร์ หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก นายสาณิณี สีนาค และว่าที่ร้อยตรี นัฐวุฒิ คล้ายสุวรรณ เป็นที่ปรึกษา เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีด้าน การวิจัย เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

-ขั้นดำเนินการ (DO)

- ระยะที่ 1 การแสวงหาความรู้ในการแสวงหาความรู้ มีการประชุม พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อการเผยแพร่แล้วนำมาร่วมกันพิจารณา มีการถอดบทเรียนและสรุปเป็นองค์ความรู้
- ระยะที่ 2 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน (2) ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน (3) กระบวนการขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน (4) จรรยาบรรณการวิจัยในชั้นเรียน (5) การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ (6) การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นติดตามประเมินผล และนำผลไปพัฒนา (CHECK-ACT) ในขั้นนี้เป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน ในองค์กร โดยการเปิดเวทีรับทราบเทคนิค ในการปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นรวมทั้งรับทราบเทคนิคใหม่ ๆ ในด้านอื่น ๆ ระหว่างคณาจารย์และนำไปเผยแพร่สู่ภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยภายใน เนื่องจากวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัย จึงได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นอย่างดี โดยได้จัดหาวิทยากรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น

ปัจจัยภายนอกคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีโอกาสศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีระหว่างระหว่างอาจารย์ประจำ และอาจารย์จากสถาบันอื่น

6. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

คณาจารย์บางส่วนมีการกิจด้านงานสอน งานบริการวิชาการ และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวนมาก จึงเป็นการยากในการจัดสรรเวลาเพื่อ มาจัดทำผลงานวิจัย

7. ประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ

1. คณาจารย์มีการพัฒนาทักษะการทำงานวิจัย
2. เกิดองค์ความรู้ของคณะมนุษยศาสตร์เกี่ยวกับการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน
3. สามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ได้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ